

Megjelenik minden szerdán

Egy szám ára 60 fillér

cazamár

Szerkesztő SZENES BÉLA

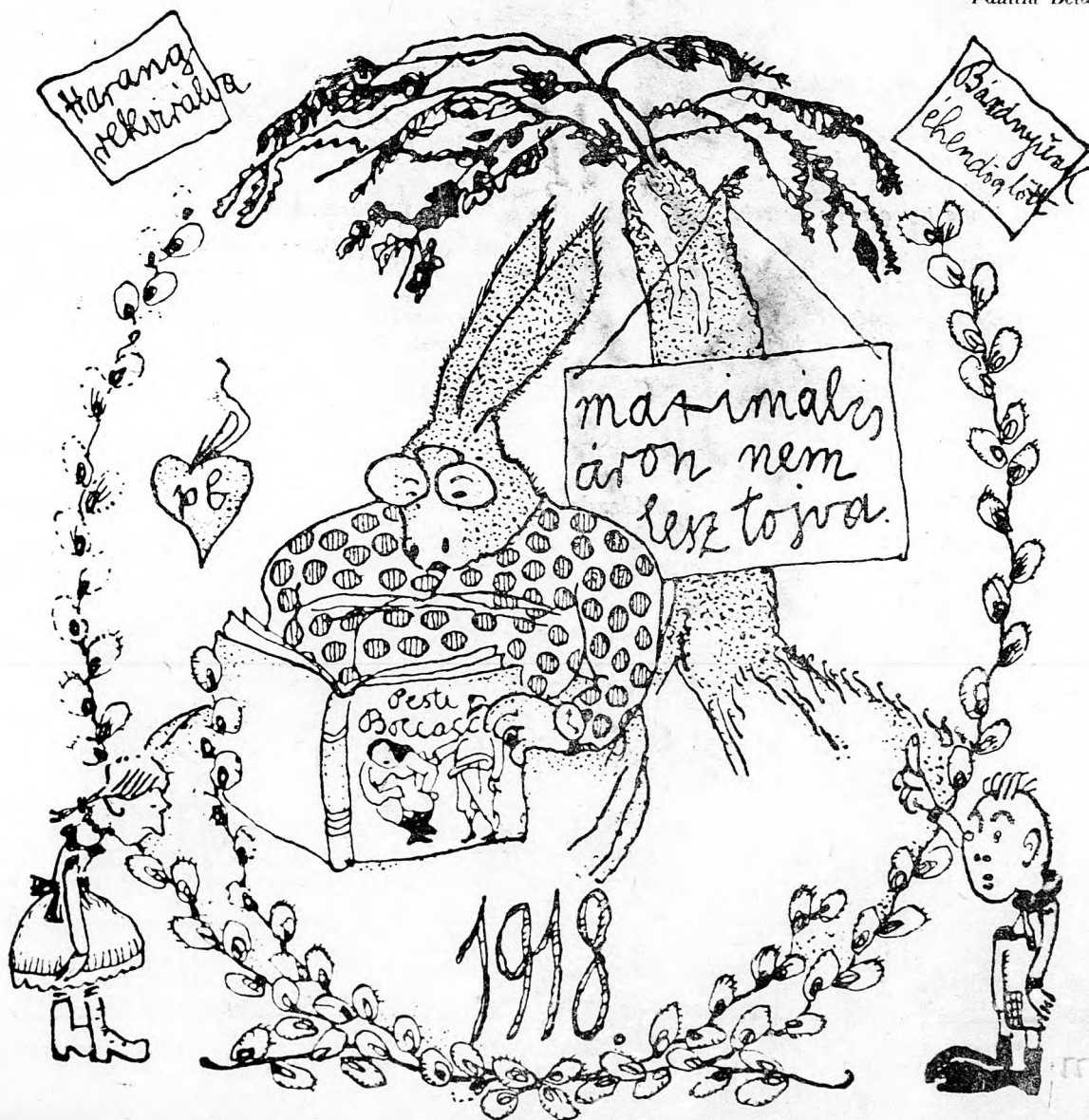
Művészeti szerkesztő KÖBER EÖ

1918 március 27.

II. évf. ■ 13. szám

7. különszám: HADIHUSVÉT

Paulini Béla

Husvételi tojás

Ó, be jó, hogy egymagamban
élek, árva agglegény.
Nem sir rajtam, gyerek, asszony,
mint egy nő, úgy élek én.

S az se baj, hogy majd ha jő a
legutolsó pillanat,
mint egy kutya, úgy halok meg
s utánam mi sem marad.

Mert például, lám mi lenne
vélem, nyájas olvasó,
most amikor olyan drága
cukor, kávé és a só.

Nem is szólva sok egyébről,
mit szerezni nem lehet,
olvasóm e szép husvétkor
nagy pácban lennék veled.

Volna, mondjuk, négy gyerekem,
— jó háznál ez így szokás, —
Vedd ehhez a minimumot:
négy husvételi tyuktojás!

Egy tojás ma legalább is
fél krón, ha jól tévedek.
Egy forintba máris bele-
jönne így a négy gyerek.

Következne még a festék,
az meg pláne egy vagyon.
De megvenném, mért lenézni
én magamat nem hagyom!

Igen ám, de ez a négy szám,
sajnos ilyen fiatal.
Mert volna még több is olyan,
tojást, aki mind akar.

A nagynéni két cselédje,
két kis unokahugom;
annyi pénzt e zord időben
hol is vennék, nem tudom.

Hát az asszony, az meg pláne,
Kérem az se kutya ám.
Hálát adok istennek, hogy
agglegénynek szült anyám.

(Som)

Kik várják a feltámadásukat?

Mint értesülünk, az idei feltámadás egészen
nagyszabásúnak ígérkezik. Lapzártáig a következők
jelentették be szerkesztőségünkben, hogy husvét
vasárnapjára hajlandók ingyen, bérmentve és ház-
hoz szállítva feltámadni:

Szaboleska Mihály és Sas Endre az „Érdekes
Ujság” husvétli számában;

Drégely Gábor a Magyar Színházban;
Dömötör Ilona a Pacsirta címszerepében;
Gróf Tisza István koncentrációs alapon;
Polónyi Géza elveinek főtartása mellett;
Lukács László az erkölcsi halálból;
Lord Kitchener, továbbá:

Bach Sándor és Metternich Kelemen, végül az
a negyvennégyéves B. osztályú népfelkelő, aki
1914. június 28-án azt mondta, hogy na végre, iga-
zán ideje volt már és aki 1915. tavaszán hősi halált
halt Uzsoknál.

Lássuk a szerzőt!

Bukfenc
Regény, írta:

Krudy Gyula

Gazdagodjatok meg
Regény. A Szamár-ban írja:

Szini Gyula

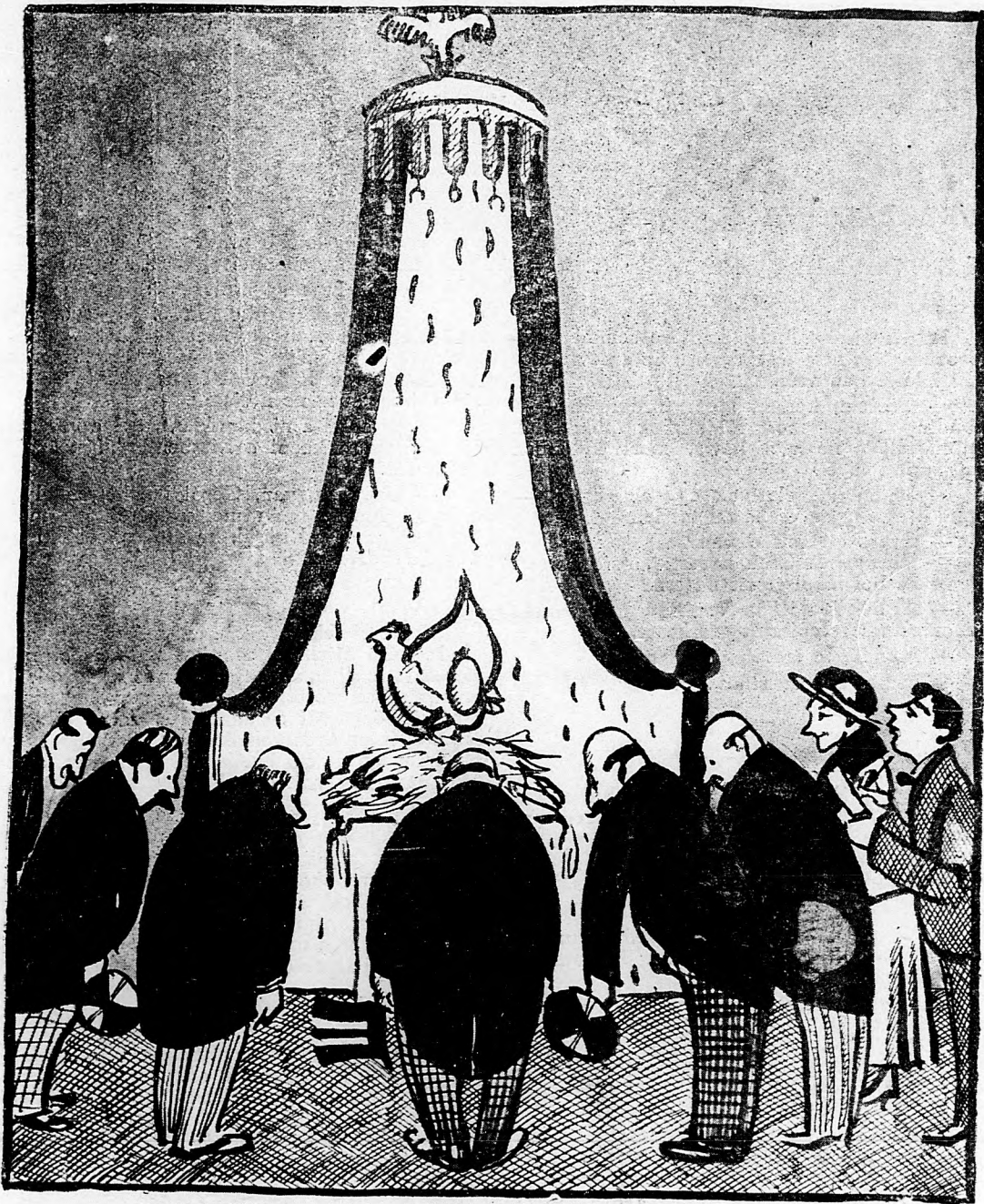
Major Henrik
A csodamajom
Regény, írta:

Ráskai Ferenc

Kép a közeljövőből

Pólya Tibor

— Ojjé egy valódi tojás!

Husvét hétfő 1918

Husvét hajnal, bíboros, csodás,
A napsugár friss víztócsákon táncol;
A kis kapukban sok víg lány viháncol,
Nyers borzongással: — Jön a locsolás.

Az ucca végén vidám nótaszó
Csendül egy délceg bakagyerek száján,
Csupa virág kalapja karimáján:
Igy indul ünnepnap az utazó.

Egy kis üveget nagy tempózva visz,
A kis üvegben szagos rózsavíz,
Igy szokták ezt a falusi legények.

Ma az övé ez a kerek falu,
A sok fehér ház, hófehér falu —
S az egyik lábq lából van szegénynek.

(jász)

A LEGRITKÁBB ÉS LEGBECSESEBB HUSVÉTI AJÁNDÉKOK

Kürthy György

Gazdagodjatok meg

Regény. Irta: Szini Gyula. (5. folyt.)

XI.

Ennek a névnek az említése semmi különösebb hatást nem tett Verára. Ez a név akkor még homályban volt.

— Trotzki, kérlek, most fordulj meg — mondta Vera — mert föl akarok öltözködni. Ül háttal és ne nézz hátra, mert különben megszurvlak tüvel.

— Jó, addig elszívok egy cigarettát — mondta az idegen és háttal ült le.

— Orosz cigarettád van?

— Dehogy... Csak német: „erste Sorte“.

— És hol lakol te itt Pesten?

— A Békés-utcában... Egy barátomnál, aki anarkista folyóiratot szerkeszt.

— Mondd, te is... anarkista vagy?

— Eszem ágában sincs... Én bolsevik vagyok...

— Mi az?

— Hiába magyaráznom, úgy sem értesz politikához.

— Annyit azonban értek hozzá, hogy nem megy jól neked és ezért fabatkát sem ér a politikád.

— Bizd csak azt én rám — felelte az idegen — Eljön majd az én időm is.

Most kívülről egy hang hallatszott be:

— Vera... Verácska!... Egyedül van?

— Csak jöjjön be, Gerő... Bemutatom egy rokonomnak.

A függöny széle fölemelkedett és megvilant mögötte pinkafői Link Gerő monoklija. Ránézett Verára és a következő pillanatban oldalt fordította a fejét az idegen felé, ajka körül az a gúnyos, hideg vonás jelent meg, amivel fensőbbiségét mindig éreztetni tudta válságos pillanatokban. Rátékintett az idegenre és a nézése maga is sértés volt, fölért egy pofonnal.

Az idegen belepirult ebbe a nézésbe és idegesen kezdte fésülni tenyerével a haját. Mielőtt valami baj történhetett volna, Vera gyorsan közbe vetette magát:

— Link úr — szólt bemutató hangon — És... Trotzki úr.

Gerő még lejjebb pittyestette az ajkát annak jeléül, hogy tudomásul veszi a bemutatást. Vera pedig magyarul szólt:

— Egy vidéki rokonom... egy szót sem tud magyarul... csak németül lehet vele beszélni... Ma velünk fog vacsorázni... Borzasztó rég nem láttam őt és nem tudtam elkerülni, hogy meg ne hívjam.

— És ezzel a niemaddal, ezzel a pitiáncsrel akar mutatkozni a Ritzben? Tisztelem a gusztusát.

— Ugyan, ugyan, Gerő! Ne legyen olyan előkelő! Magát talán megkergették gyermekkorában az asztal körül, ha szegény vidéki rokonai érkeztek?

XII.

Emke detektív odahaza, mikor mindenki aludt, késő éjjel, jól magára zárta az ajtaját. leeresztette az ablaka faredőnyét is és odaült százas villanykörteje elé, hogy megvizsgálja a szattyánbőr-tárcát és annak a tartalmát. A tárcsa egészen üres volt és csak hosszabb kutatás után került elő belőle egy kartonlap, amelyen ez a név volt olvasható:

RASPUTIN

Emke gondosan visszatette a névjegyet arra a helyre, ahol találta, a szattyánbőr-tárcát jól elzárta, hogy illetéktelen kézbe ne kerüljön és elhatározta, hogy nem szól senkinek a dologról, hanem a maga szakálára fog nyomozni ebben a rejtélyes dologban.

XII. bis

Gyengébb idegzetű olvasóimra való tekintettel viseli ez a fejezet a „XII. bis“ jelzést. Ezt a dolgot néhány külföldi hotelben tanultam, ahol mindig a „XII. bis“ számú szobába vezettek. Ezzel elkerültem azt, hogy a 13-as szobában legyek kénytelen lakni, de viszont mindig féltem, hogy hátha a végzet ebben a „XII. bis“ című álarcban mégis ráismer az ominózus 13-as számra. Ebből az okból és még egyebekből ugorjuk át gyorsan ezt a fejezetet.

(Folyt. köv.)

HUSVÉTI

LOCSOLÁS

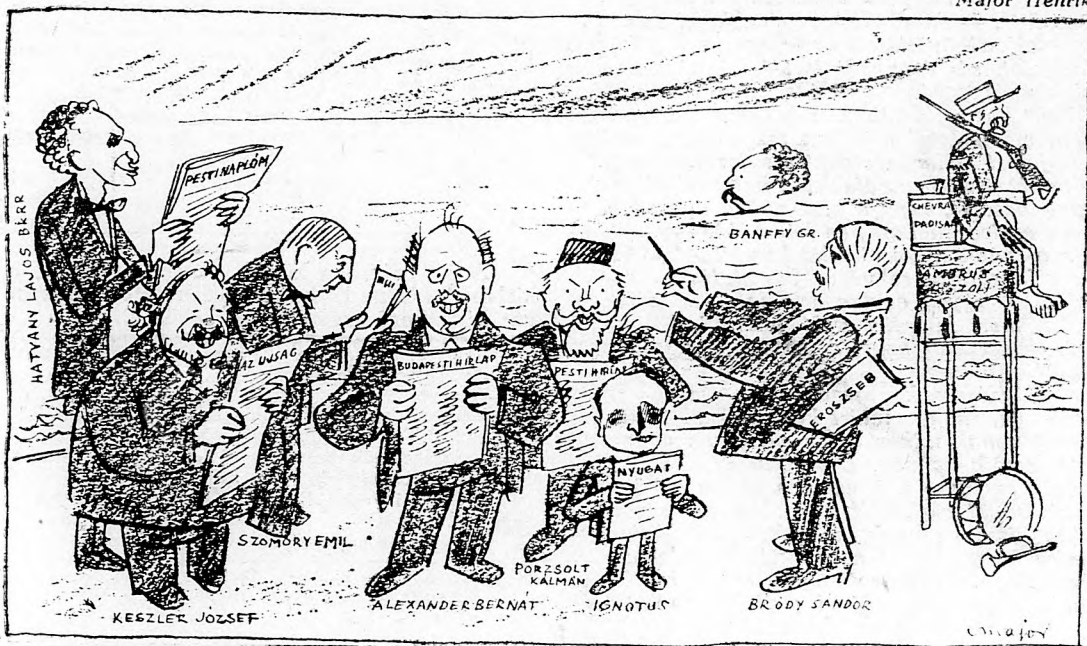

Kürthy György

Várszínház=oldal

Bánffy Miklós gróf főigazgató és főíró urnak különös szeretünk jeléül.

Major Henrik

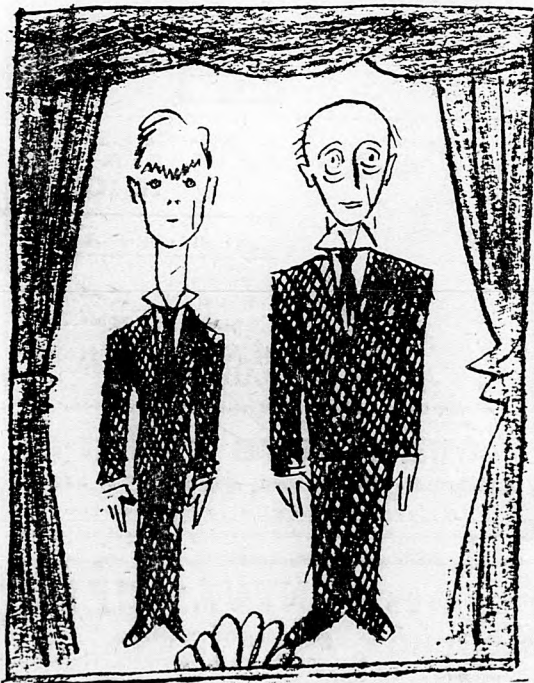

„Az erősebb” premierje után
A kritikusok kara: A gróf a vízbe fúl, mentsük meg őt . . .

Függöny eiötr

(Az erősebb)

Major Henrik

Odry Árpád és Uray Tivadar

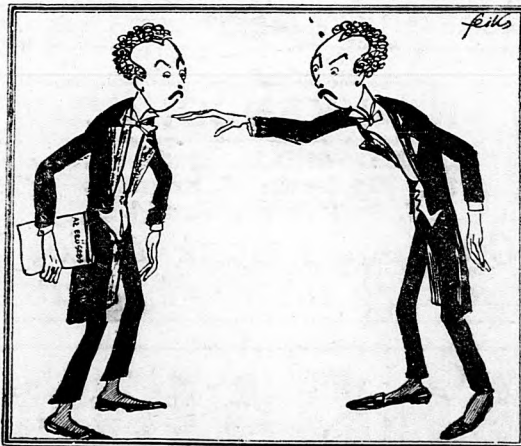
A korszón

— Ugy-e az egyik főalak tüdőbeteg?
— Igen. „Az erősebb” egy olyan tüdőbeteg darab.

Elleser jelenet a várszínházból

Feiks Jenő

Bánffy gróf igazgató megdicséri Bánffy grótot — a szerzőt.

Kedves Micike,

tényleg magának volt igaza, hogy az általam ígért locsolásból az idén semmi sem lesz. Tényleg nem tudtam locsolót szerezni. Maguktól egyenesen egy bazárba mentem. „Kérek egy locsolót”, — mondtam a segédnek, ki erre „Parancsoljon” üvöltéssel egy csomó füttyülőt, zsebkést, ső- és nadrágtartót, körömrészelőt, ajakirt és egyéb apróságot helyezett elém. Direkt megdöbbsentem e trükkös szerszámokon, s találgatni kezdtem magamban, vajjon az ajakirt kell-e beletenni a sőtartóba, vagy a sőtartót esetleg az ajakirtba, hogy előálljon valami locsolás, vagy a kést nyitja ki az ember, mire spriccelni kezd, (a kés t. i.) vagy a füttyülön a szájba véve lövell-e ki vizsugár!? Hosszas faggatásomra végre bevalotta a segéd, hogy e tárgyak egyike sem locsoló, egyrészt azért, mert husvétra való tekintettel locsoló már egyáltalán nem kapható, másrészt nem tartotta mindezt

szükségesnek megemlíteni, mert nem látta be, hogy miért kell nekem pont locsolót venni, mikor nekik pl. olyan gyönyörű dugóhúzóik vannak. Egy locsolót adott volna mégis, amellyel t. i. az inas éppen gyönyörű nyolcasokat eszközölt a padlón, ezt szaloncélokra kissé nagyinak találtam, bár mindenestre kisebb, mint a kannáink odahaza a konyhában. — Ementem egy másik boltba is, hol kis gummilocsolóval próbálkoztam. Hát

gummi egyáltalán nem volt. Azaz, volt egy, de az egy radirgummi volt, melyet bárhogy is nyomogattam, locsolni hajlandó nem volt. Ilyen az élet kedves Micike és maradok hü barátja

Mihályi István.

BETÜREJTVÉNY

ónok

A 11. számban közölt: „Mire gondol a kislány” körkérdésünkre beérkezett válaszokat következő számunkban közöljük.

A szerkesztésért felelős: SZENES BÉLA.
Felelős kiadó: MAGYAR MIKLÓS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Röck Szalárd-utca 9. Telefon: József 33—63, vagy József 5—93.
A szerkesztők személyesen találhatók: Minden csütörtök délután 6 és 7 óra között.

Előfizetési árak: Egy évre 24 K, félévre 12 K, negyedévre 6 K.

Kéziratokat nem adunk vissza.

„Ujságüzem” könyvkiadó és nyomda rt. nyomása
Budapest, VIII., Stáhlv. 13.

Fehérnemű régi árban vasalható, ha a német szabáda mazott rizskeményítőpótlót használnak. Mint-küldemény 10 csomag 8 koronáért bérmentve
GROSS ANTAL Budapest, József-körút 23.

Egy öltöny vagy kabát

megjétsége K 1—1.30, ha 10 csomag ruhafestéket vásárol 7 koronáért bérmentve

ÓVÁS! Rájöttem, hogy az általam gyártott **MODIANO - Clnbspecialité-** szivarkahüvelynek utánczatai vannak forgalomban, amelyek ellen egyedüli védelem a védjegy és aláírásom pontos megfigyelése *J. D. Modiano*

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban

NYAKKENDŐHÁZ

LÁSZLÓ ANDOR, Budapest, IV., Kigyó-utca 5. szám és és V., Deák-Ferenc-utca 14. sz.

Csodaszép nyakkendő gazdag választékban

FOGAK legszebben és **FENYVESI JENŐ** legtartósabban fogműtermében
Budapesten, VI. kerület, Thököly-ut 6. szám. Telefon: József 52—26

Bőrtalpvédő „GLÓRIA”

0	1
25—30	31—34
1 50	1 70
2	3
35—39	40 42
2 20	2 60
4	
43—46	
3 —	

„TROPEDES” VASKAPTA
K 10.50

„Acéltalpvédők”
Eredeti „Picard” K —.80
„MaKart” K —.80
Kavirs 50 fillér
Liliput 27

Nagybani vásárlóknak engedmény.

Kovács Imre és Társa
Budapest, IX. kerület, Üllői-ut 11. szám.

A. jegyzék ingyen és bérmentve.

Antiquáriusnál Husvét

Kelen Imre.

Főnök (a segédjéhez): Henrik, hozassa fel a pincéből azokat a régi szemeteket. Porolja le jól őket.

Segéd: De kérem, főnök ur, három koronát ígértek kilójáért.

Főnök: Ne törődjék vele. Egyszer van husvét a világon, most, amíg a háboru tart. — A verses köteteket hagyja a pincében. En hagyom élni az egereket is.

Asszonyság: Jó napot kívánok. Valami szép husvét ajándékot szeretnék venni, kérem szépen, üzletigazgató ur. De ne tessék nagyon drágán számítani. Tetszik tudni, hogy a férjem itt vette a fiam összes iskolakönyveit a ruhasegélyért, amit kapott.

Főnök: Egy nagyon olcsó ifjúsági regényt adok nagysádnak. (A felhozott szemetek közt kapar.) Hány éves a kisfiu? Tizenöt? Na kérem: Szibériai fogságom története. Regény az ólomhányákból. Fordította Tárnokiné Dóra. 1823. Ez egy klasszikus. Nagyon tanulságos. Huszonnégy korona az egész. (Letörli a könyökével a papírfedelét.) Tessék.

Asszonyság (zavartan forgatja a könyvet): Nem nagyon drága ez?

Főnök: Drága? Mikor egy pár cipő háromszázhusz korona? És az elszakad, ez a könyv meg örökre megmarad a gyermek lelkében? Egy klasszikus! Ez az egy példány van már csak belőle.

Asszonyság (szerényen és félénken): De kérem, az van ráírva, hogy ára 80 krajcár. Hogy drágulható meg azóta?

Főnök: Kérem, nagysád, ha én most ezt a könyvet utána akarom csináltatni, nekem magamnak többre kerül, mint huszonnégy koronába. Ez egy ajándék ezért a pénzért. Tönkre tesz bennünket a háboru. Mikor sehol sincs papír, nekem folyton papírt kell adni. Különbön tessék itt hagyni. Egy hónap múlva ez a mű harminc korona lesz.

Asszonyság: Talán inkább verses könyvet veszek. Aranyt, vagy Jókait.

Főnök (epésen kacag): Hogy tetszett mondani? Aranyt, vagy Jókait? Hiszen azok rég elavultak.

— Az előbb végiglocsoltam az utcát
— most meg már itt vannak a tojások.

Már csak műbecsük van, gyűjtők számára. Hol lehet most egy Aranyt kapni? (Igen elmésen): A mi irodalmunknak ma már csak papírvalutája van. Hehehe. Én magam adnék ezer koronát egy összes Aranyért. Az Arany, a Petőfi, a Jókai, a Vörösmarty eltűnt a forgalomból. Mert maximálva vannak az Akadémiától. Minek azt megint kiadni? Különbön tessék csak várni egy kicsit. (A segédjéhez: Hozzon csak fel Henrik versesköteteket.) Mindjárt kérem. Na, itt van, tessék egy verses kötet, ha már minden áron verset akar nagysád: Kállai Béla új versei. 1843. Nagyon szép hazafias versek. (Megnézi a kötet hátát. Rá van írva kék ceruzával: 4 krajcár). Ez csak négy korona.

Asszonyság (nagy örömmel kap utána, kifizeti a négy koronát és elmegy).

Egy iskolásfiu jön az üzletbe, némán a pulthoz somfordál és letesz három kötet Arany-költeményt.

Főnök (kelletlenül veszi kezébe

a köteteket, megnézi az utolsó lapokat, szigorúan néz a fiúra): Ez fiam nem ér semmit, (visszateszi a köteteket a pultra). Három koronát lehet adni az egészért. (A kaszszához megy, kivész három ezüst koronát s gyorsan a fiu kezébe csusztatja.)

Fiu (kinyitja a markát, Szepegeve): Tessék legalább négyet adni.

Főnök (kivesz még egy vashatost, joviálsan a fiu markába nyomja s mindjárt becsukja és megszorítja annak öklét, sok szeretettel): Na fiam, ne alkudjunk, én nem vagyok rossz ember. Legyen magának husvétra egy kis vagyona.

A fiu (zavartan zsebredugja az öklét és kisorsran).

Főnök (ráírja a kötetekre: Rilkaság, 80 korona. A segédjéhez): Henrik, tegye félre ezt a három kötetet. Végre van Aranyunk. Kétszáznegyven koronán alul a trafikoséknak sem szabad oda adni. Egyszer van husvét a világon.

Halasi Andor.

Sóhaj

A bokrok közt viritottak rózsák,
A lombok közt a pacsirta dalolt,
Apró fiúk peteccel szaladgáltak
S a sátrakban friss tormásvirslí volt.
Úgy csókolódtunk, hogy a magas égen
A sápadt hold felhők mögé szaladt
S a csók után szalámit ettünk sajttal
És rántottával ropogós halat.
Boldog idők, az öleléshez hús járt
És édes volt a csók, akár a méz;
Az ementháli nem volt csupa lyuk még
S a lipitai meg nem csupa penész.

A cigány húzta veszettül a nótánk,
A feleségem szeme ragyogott,
Folyt a pezsgő s utána vettem négyszer
A főtt lazacból dupla adagot.
És összenéztünk és a nagy világnak
Minden mámore szívéinkben honolt
S a főpincér egy óriás táliban
Elénk lassan egy rántott csirkét tolt.
Boldog idők! Az öleléshez tyúk járt
És bársony volt a csók, akár a zsír,
A szilvalekvár akkor nem csak mag volt,
A cukor pedig nem csupán papír.

(tarkeövi.)

Vidéki zsidóiskolában

Kóber Leó

— Mért eszünk husvétkor laskát, kovásztalan kenyeret?
— Mert mikor őseink kivonultak Egyiptomból épen kovásztalan nap volt.